

Állásfoglalás az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló 2013. június 26-i 575/2013/EU Rendelete (CRR) 208. cikk (5) bekezdésének értelmezésével kapcsolatban.

I. TÉNYÁLLÁS

A Társaság az állásfoglalás kérésében ismertette, hogy a vállalati hitelezésben befogadott kereskedelmi ingatlanok vagyonbiztosításának nyomon követésére milyen folyamatot szeretne megvalósítani a CRR 208. cikk (5) bekezdésének azon rendelkezésére tekintettel, miszerint az intézményeknek eljárásokkal kell rendelkezniük annak monitorozására, hogy a fedezetként felhasznált ingatlan káresemények ellen megfelelően biztosított-e.

A Társaság ezt egy ún. másodlagos vagyonbiztosítással kívánja megoldani, melynek lényege az lenne, hogy Társaság és egy biztosító társaság olyan (nem csoportos) vagyonbiztosítási szerződést kötne egymással, amelynek biztosítottja maga a Társaság lenne, a kedvezményezett (a biztosítási szolgáltatásra jogosult) pedig a Társaság hiteladós ügyfele. A másodlagos vagyonbiztosítás kizárólag olyan esetben nyújtana biztosítási szolgáltatást, ha (i) a biztosítéki ingatlant ért káresemény bekövetkezésekor nincsen (elsődleges vagyonbiztosítás alapján) teljesítésre kötelezett biztosító, vagy (ii) az elsődleges vagyonbiztosítás alapján történő biztosítási szolgáltatás összege nem éri el a hiteladós ügyfél aktuális hiteltartozását. A másodlagos vagyonbiztosítási konstrukcióban a szerződő és a biztosított is maga a Társaság, míg a kedvezményezett (a biztosítási szolgáltatás jogosultja) a hiteladós. A biztosítási díjat maga a Társaság fizeti meg a biztosító társaság felé, azt az ügyfelekre semmilyen módon nem hárítja át, s így a másodlagos biztosítás ténye nem módosítja a Társaság és a zálogkötelezett között fennálló szerződéses jogviszony tartalmát. A továbbiakban a Társaság leírta a konstrukció jellemzőit és kifejtette azon véleményét, hogy álláspontja szerint a fentiekben ismertetett, összetett biztosítási konstrukció működtetése ügyfél élményt és díjmentes többlétszolgáltatást jelent az ügyfelek számára, és lehetővé teszi az ügyfél, vagy a biztosító adatszolgáltatásának hiányosságaira, illetve az ügyfél szerződésszegésére visszavezethető kockázatok csökkentését.

II. A JOGKÉRDÉS

A Társaság abban kérte a Magyar Nemzeti Bank (MNB) állásfoglalását, hogy az első pilléres átfogó sztenderd módszer szerinti tőkekövetelmény kalkuláció során a vállalati hitelezésben befogadott fedezeti kereskedelmi ingatlanokra vonatkozó másodlagos vagyonbiztosítás – egyéb feltételek fennállása esetén – lehetővé teszi-e a kedvezményes kockázati súly alkalmazását a tőkekalkulációs folyamatban, illetve kiváltja-e a CRR által előírt vagyonbiztosítás monitoring tevékenységet.

III. AZ MNB ÁLLÁSPONTJA

Az MNB 2016. november 30. napján 169907-3/2016 iktatószám alatt kiadott egy állásfoglalást a Társaság részére (**Korábbi Állásfoglalás**), melyben a Társaság a jelen állásfoglalás kérésével megegyező vagyonbiztosítási konstrukció kapcsán abban kérte az MNB állásfoglalását, hogy az első pilléres átfogó sztenderd módszer szerinti tőkekövetelmény kalkuláció során a lakossági jelzáloghitelezésben befogadott fedezeti lakóingatlanokra vonatkozó másodlagos vagyonbiztosítás – egyéb feltételek fennállása esetén – lehetővé teszi-e a kedvezményes kockázati súly (35%) alkalmazását a tőkekalkulációs folyamatban.

Az MNB a Korábbi Állásfoglalásban – melyet a honlapján is megjelentetett – arról tájékoztatta a Társaságot, hogy a Társaság beadványában részletezett másodlagos biztosítási konstrukció biztosítja a CRR 208. cikk (5) bekezdésében foglaltaknak való megfelelést és ebből kiindulva – az egyéb jogszabályi feltételek fennállása esetén – a Társaság az ezen biztosítási konstrukció keretében biztosított lakóingatlanok tekintetében alkalmazhatja a kedvezményes 35%-os kockázati súlyt. Emellett az MNB felhívta a Társaság figyelmét bizonyos, leginkább a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény alapján a biztosítási konstrukcióból fakadó problémára, amelyekre a Társaságnak tekintettel kell lennie a konstrukció megvalósítása során (pl. szokásostól eltérő szerződéses kikötések, a többszörös biztosítás kezelésére szolgáló megfelelő eljárások kidolgozásának szükségessége).

A Társaság – a jelen állásfoglalás kérése tanúsága szerint – a Korábbi Állásfoglalásban ismertetett vagyonbiztosítási konstrukciót kívánja megvalósítani a vállalati ügyfélkörben is a fedezetként befogadott kereskedelmi ingatlanokra.

A CRR 126. cikk (1) bekezdése szerint a kereskedelmi ingatlanra bejegyzett zálogjoggal teljes mértékben fedezett kitétségeket akként kell kezelni, hogy 50%-os kockázati súly rendelhető az irodákra vagy egyéb kereskedelmi helyiségekre bejegyzett zálogjoggal teljes mértékben fedezett kitétségekhez vagy kitétségrészhez. A (2) bekezdés c)

pontja szerint az intézmények az (1) bekezdés alkalmazásában csak akkor tekinthetnek egy kitettséget vagy egy kitettségrészt teljes mértékben fedezettnek, ha – többek között – teljesülnek a 208. cikkben meghatározott követelmények és a 229. cikk (1) bekezdésében meghatározott értékelési szabályok.

Az idézett jogszabályhely alapján látható, hogy e tekintetben nincs különbség a kereskedelmi és a lakóingatlanok között, a kedvezményes súlyozáshoz mindkét esetben teljesülnie kell a CRR 208. cikk (5) bekezdésében foglaltaknak (és egyébként a többi feltétel is lényegében megegyezik a két ingatlantípus esetén).

Tekintettel az alapul szolgáló tényállás és a vonatkozó jogszabályi rendelkezés azonosságára, az MNB-nek jelen esetben is az az álláspontja, amit a Korábbi Állásfoglalásban már a lakóingatlanokkal kapcsolatban kifejtett, azaz, hogy a Társaság beadványában részletezett másodlagos biztosítási konstrukció biztosítja a CRR 208. cikk (5) bekezdésében foglaltaknak való megfelelést és ebből kiindulva – az egyéb jogszabályi feltételek fennállása esetén – a Társaság az ezen biztosítási konstrukció keretében biztosított kereskedelmi ingatlanok esetén is alkalmazhatja a kedvezményes kockázati súlyt. Az MNB a konstrukcióval kapcsolatban a Korábbi Állásfoglalásban leírt véleményét/figyelemfelhívásait továbbra is fenntartja, jelen állásfoglalása tehát a Korábbi Állásfoglalással együtt értelmezendő.

* * *

Az MNB felhívja a Társaság figyelmét arra, hogy az MNB a véleményét kizárólag az állásfoglalás kérelmben rendelkezésre bocsátott információk alapján alakította ki, így az abban foglalt egyedi jogértelmezés csak a Társaság által előadott tényállásra vonatkozik. Az MNB véleménye nem tekinthető kötelező erejű állásfoglalásnak, a benne foglaltaknak más hatóságra, illetve a bíróságra nézve nincs kötelező tartalma. A jelen állásfoglalás kizárólag a Társaság tájékoztatása céljából készült, a benne foglaltak egyéb célok (pl. marketing) érdekében, továbbá harmadik személyekkel szemben nem használhatóak fel, illetve jogvita eldöntésére nem alkalmazhatóak.

2018. július 20.